

CAL LEGISLAR MÉS?

DATA ACT, DATA GOVERNANCE ACT, FRAMEWORK FOR NON-PERSONAL DATA, OPEN DATA DIRECTIVE, NEW DEAL FOR CONSUMERS, DIGITAL SERVICES ACT, DIGITAL MARKETS ACT, AI ACT, GDPR, EURO HEALTH DATA, CIVIL LIABILITY - DIGITAL AGE & AI, ...

- Una majoria (52,9%) considereu que no cal legislar més, mentre que la resta us mostreu ambivalents (35,3%) o bé considereu que si que caldria fer-ho (11,8%).
- El debat sobre més o menys legislació o regulació de la indústria tecnològica s'ha convertit en un tema candent. Mentre alguns actors es mostren a favor de més regulació, d'altres mostren la seva preocupació que l'augment de les normatives puguin sufocar la innovació.
- Si cal legislar més dependrà en gran mesura de si, davant les tecnologies emergents, es pot protegir els consumidors i, a la vegada, impulsar la innovació. És per això que, en les últimes dècades, una part important de la conversa s'ha centrat en la regulació intel·ligent.
- No obstant, massa sovint, els responsables polítics s'obliden d'aquest efecte secundari beneficiós de la regulació, preferint donar llibertat als actors de la indústria per desplegar tecnologies emergents tal i com considerin convenient.
- Si bé hi ha un consens que el camí a seguir no és la desregulació, sinó una regulació proactiva que estableixi un marc tant per a la protecció pública com per al creixement de la innovació, la concentració de noves regulacions en molt poc temps pot ser problemàtica.

- Aquesta és una visió creixent a Europa, que està per darrere dels Estats Units i la Xina en moltes de les dimensions clau de la competitivitat de la IA, però per davant en establir marcs reguladors relacionats amb el desenvolupament i l'ús de la tecnologia en general i de la IA en particular.
- La qüestió és: per què i com es produeix aquesta regulació de les tecnologies emergents? La literatura ofereix diverses explicacions del fenomen, que van des de lògiques funcionals fins a teories de grups d'interès, institucionalisme i canvi ideològic (Black et al. 2006).
- Per exemple, la regulació a favor de la competència funciona bé per avançar en temes que preocupen als consumidors. Però la regulació a favor de la competència no és, però, la manera de resoldre tots els problemes socials derivats de les anomenades Big Tech.
- Així doncs, en el seu article clàssic sobre la innovació disruptiva, Bower i Christensen (1995) van definir les tecnologies disruptives o emergents com aquelles que inicialment troben aplicació "a la part inferior d'un mercat", però que passen ràpidament "a la part superior del mercat".
- Dit d'altra manera, quan a més d'afectar la indústria i mercats únics també poden causar interrupcions que alteren les interaccions i les relacions socials, les estructures organitzatives, les institucions, les polítiques públiques i (de vegades) l'entorn físic (Schuelke-Leech 2018).
- Molt probablement, és en aquest context que Europa estableix nous marcs reguladors envers les tecnologies disruptives ja que, entre altres, els europeus podrien acceptar més fàcilment les tecnologies que respectin els drets fonamentals i els drets dels consumidors.
- De fet, l'enfocament europeu de regulació de la IA demostra que també requereix d'altres regulacions, com ara la protecció de dades i la moderació de continguts com a condicions prèvies, el que explicaria que existeixin moltes més regulacions comparat amb d'altres contextos.
- No obstant això, encara no està clar per què, com, quan i de quina forma es produeix la regulació de les tecnologies emergents. El que està clar és que les demandes d'una regulació modesta on la indústria pren un sol lideratge semblen part d'una filosofia reguladora fallida.

- I fins aquí per avui. Això sí, amb dues lectures sobre el tema.
- [The EU AI Act will have global impact, but a limited Brussels Effect](#)
- [Why and how does the regulation of emerging technologies occur? Explaining the adoption of the EU General Data Protection Regulation using the multiple streams framework](#)